

Nr 82

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Juuni

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

2018

2018. a lõpetajad

1. Aasa, Liisa-Maria
2. Bergmann, Sander
3. Juhkamsoo, Hendrik
4. Karu, Mari-Liis
5. Kilp, Anabel
6. Knuut, Anmar
7. Kändla, Kristjan
8. Kärmas, Liisbeth
9. Link, Helen
10. Poolakese, Marta
11. Rüütel, Jan-Ragnar
12. Sagevus, Kristiina
13. Siirus, Marta
14. Vandrecht, Merilyn
15. Vassekin, Alex

Kevad 2018

Kooliaeg

Käes on aeg,
kus tuleb mõelda tulevikule.
Mõelda veel korra minevikule
ja helgemad ajad endaga kaasa võtta.
Üheksa aastat,
need üheksa pikka aastat
on lausa lennates möödunud.
Käes on aeg,
kus tuleb müllu salvestada õpetajate näod
igaüks kui viimnegi,
sest meie aeg on siit lahkuda.
Kõik võitlused, tülid ja rõõmuhetked
on meid selle aja jooksul üheks liitnud.
Kas sõber või õpetaja?
See jääb igäühe enda otsustada.
Käes on aeg,
kus lüüakse lahku üks lahe klass,
see on 56. lennu lõpuklass.
Atiäh selle aja eest!
Kristjan Kändla 9. kl

2009. a 1. september

Võistlus KEAT oli pingeline ja edukas

30. mail, kolmapäeval käisime võistlusel KEAT (Kaitse end ja aita teisi). Võistkonna liikmeteks olid Oliver, Marten, Herman, Rando, Lisell, kes oli ka ühtlasi võistkonna kapten, Anna-Liisa, Geily ja mina. Kokkuvõttes saavutasime 3. koha. Võistlus toimus Heimtali Põhikooli ja Ringhoone juures. Juhendajateks olid õpetajad Hestia ja Viigi.

Hommikul sõitsime tellitud bussiga Heimtali. Alguses öeldi avasõnad ja jagati kätte kaardid orienteerumiseks. Kokku pidime läbima 13 punkti, samuti oli võistkondi 13. Meie võistkonna nimi oli "Kiired ja julged". 1. punktis oli plakati koostamine teemal suve ohud. Meie plakati pealkirjaks sai "Ohutus veekogude ääres".

Järgmised punktid olid politseipunkt, tulekustutuspunkt, päästeameti teatejooks, päästeamet + Punane Rist (veeohutus ja elustamine), rongiohutus, elektriohutus, pommiohutus, 112 hädaabikõne, Punane Rist, liiklusohutus ja punkt, kus näidati, mida on kodus vaja, kui ilmaolud muutuksid nii ohtlikuks, et kodust välja ei saaks minna ning veel Kaitseliit.

Kõige põnevamaks osutus loomulikult Punase Risti punkt. Juba eemalt kuulsime, kuidas inimesed karjusid. Seal oli 9 kannatanut ja meid vaid 8. Paar inimest karjusid meeletult ja väitsid, et ei saa enam kunagi terveks. Püüdsime neid rahustada ja abistada. Autasustamisel saime Punase Risti punkti eest ka eriauhinna, sest olime selles punktis parimad.

Kell 12.15 oli ka väike lõuna. Meile pakuti mulgiputru, piima või keefiri ning pirukat ja kohukest.

Lemmikuks punktiks osutus veel ka Kaitseliidu punkt, kus saime *paintball*'i kuule ragulkaga lasta. Eriauhinna saime ka selles punktis. Olime olnud kõige täpsemad.

Päev oli väga palav, kõigile jagati vett. Autasustamisel saime 3 eriauhinda (politseipunkt, Punane Rist, Kaitseliidu punkt). Kokkuvõttes saime 3. koha. Pärast autasustamist sõitsime tagasi kooli poole.

Laura Lorup 7. klass

Meie võistkond lustimas

Käisime õpilasesindusega Käärikul

Käärikule hakkasime sõitma 2. juuni hommikul. Sõitsime läbi Rõngu poest ning Otepää seikluspargist, kus tegime õhusõite. Edasi sõitsime Kääriku spordikeskusesse, kus ka ööbisime.

Kohale jõudes saime nelja peale toa ning läksime siis algul lihtsalt oma tuppä pikutama.

Natukene hiljem läksime Kalvini, Oliveri ja Margusega jalgpalli mängima. Mängisime üsna pikalt ja peale seda läksime järve ujuma ning siis läksime uuesti enda tuppä lebotama ja õhtusööki ootama.

Õhtul käisime veel terve pundiga *indiacá* ja

võrkpalli mängimas, osad mängisid ka sulgpalli. Käisime ka saunas ja ujumas peale mängu. Peale sauna käisime pesust läbi ning läksime Kalvini ja Oliveriga mõneks ajaks kalale.

Tuppä jõudes istusime lihtsalt öö läbi üleval ja kuulasime muusikat. Magama sain alles pool seitse ning ärkasin juba pool üheksa. Läksime hommikust sööma ja peale seda jälle kalale ning siis asju pakkima ja hakkasime tagasi kodu poole liikuma ja tegime jälle poepeatuse Rõngul.

Marten Karv 7. klass

Käisime põllumajandusmuuseumis

Neljapäeval, 31. mail käisime Tartus põllumajandusmuuseumis. Peale kolmandat tundi hakkasime bussiga sõitma, meil olid kaasas 5. - 8. klassi õpilased. Teemaks oli "Maagiline mesi". Meid jagati kahte gruppi. Kõigepealt kõndisime niisama ringi muuseumis. Siis kuulasime juttu mesilastest ja saime ka ise kunstvahast küünlaid meisterdada. Meie olime koos 8. klassiga. Saime ka teada mesilaste ajaloo. Kõige põnevamad faktid olid, et töomesilased elavad 35 päeva, sest lendavad ühes päevas kuni 20 kilomeetrit ja nende tiivad kuluvad ruttu. Emamesilane elab seega 3 - 4 aastat. Peale seda vaatasime filmi mesilastest ja sõime. Söögiks anti kartuliputru vorstikastme ja salatiga.

Peale seda sõitsime Lõunakeskusesse, kus saime olla ühe tunni, koju jõudsime umbes 17.30.

Merlin Lepla ja Merilin Mutli 7. klass

Teraviljadega tutvumine

Vanaaegsed traktorid muuseumis

Meie kooli kevadine preemiaekskursioon

5. juunil käisime kooli parimate õpilastega preemiaekskursioonil.

Esimesena läksime Põlva talurahva-muuseumisse, kus toimus maastikumäng, seal pidime lahendama ülesandeid paberil, mis olid peidetud erinevatesse majadesse ja kohtadesse. Väiksemad õpilased läbisid muuseumiala koos giidiga, kes vestis muuseumieksponaatide juurde muistendeid ja rahvapärimusi. Lisaks riietati kolmanda klassi Johanna vanade eestlaste rahvarõivaisse.

Teiseks läksime Taevaskotta, kus tegime väikese jalutuskäigu. Kui bussi juurde tagasi jõudsime, siis saime koolist kaasa antud

lõunat, milleks oli võileib, kurk ja pirn.

Lõpetuseks läksime liikluslinnakusse, kus saime sõita väikeste ja natuke suuremate elektriautodega, meil lasti sõita ka kolme-rattalise jalgrattaga, millel puudus rool ja pidid pöörama kehaga. Enne lahkumist oli natuke vaba aega, kus saime veel sõita väikeste elektriautodega, mille eest pidid maksma 2 euri žetoon.

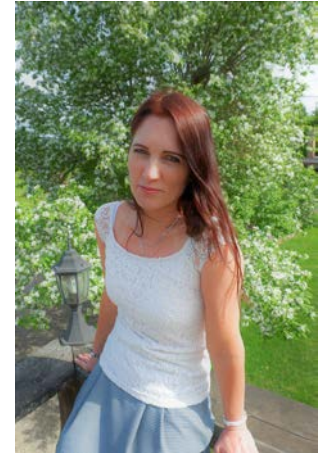
Kui meie vaba aeg otsa sai, siis hakkasime tagasi kodu poole tulema. Vahepeatuse tegime Rõngu poes. Koju jõudsime umbes kell 18.00. Oli tore päev, aga koju minnes väsisin ära.

Kalvin Royster 7. klass

Küsimustele vastab selle aasta lõpetajate esimene õpetaja Anneli Valgre

1. Kuidas Te mäletate praeguse 9. klassi õpilasi väikestena?

Kõik nad olid väga armsad ja toredad. Marta Poolakese ja Merilyn olid püüdlikud ja tegutsesid kiirelt, tundus, nagu nad võistleksid omavahel. Marta Siirus kirjutas luuletusi ja nägi välja nagu Viivi Luik. 3. klassis trükkis ta oma luuletused luulekoguks. Arvasin, et temast saab kirjanik. 1. klassis vajas ta enda ümber rohkem ruumi kui klassiruum võimaldas. Kõik asjad, mis tal lauale ära ei mahtunud, aetas ta laua alla ja kõrvalistuvate õpilaste laudadele. Ükskord isegi selja taga istuva õpilase lauale. Kristjan oli 1. klassis väga kohusetundlik. Nii kui viimane tund lõppes ja teised vahetundi läksid, siis tema hakkas kohe koduseid ülesandeid lahendama. Sander oli väike sõbralik poiss, enamasti naeratus näol. Hendrikul oli raskusi laua taga istumisega. Ta vajus toolil alati kõikvõimalikesse asenditesse. Liisbeth, Liisa-Maria, Jan-Ragnar olid väga vaiksed.

2. Kas Teile meeldis õpetada praegusi lõpetajaid?

Jah, see oli põnev väljakutse. Nad olid algklassides väga erineva tasemega, osa vajas pidevalt lisaülesandeid, osa rohkem individuaalset abi. 9. klassis jäi küll paljudel puudu kohusetundest, kuid see-eest oli huumorimeel olemas.

3. Kas Teile meeldib siin koolis õpetada? Miks? Kui kaua olete õpetanud?

Olen siin õpetanud veidi üle 20 aasta. Siiani pole olnud tunnet, et tahaks kooli vahetada. Koolimaja on ilus ja hubane, kool muutub ja areneb. Kolleegid on läbi kõigi aastate toredad olnud.

4. Mis on teie lemmiktoit?

Raske öelda, ma söön peaaegu kõike, mis on hästi tehtud. Võib-olla siis suši ja ühepajatoit maitsevad pisut rohkem. Tegelikult eelistan magusat: šokolaadikommid, kohukesed, erinevad puuviljad, marjad.

5. Kas Teile meeldivad ajaloolised filmid? Miks?

Oleneb filmist. Kui on väga sünged ja väga kaugest minevikust, siis ei meeldi. Aga muidu mulle meeldib, kui film pole täielik väljamõeldis, vaid selles on ka tõde. Ulmefilmid näiteks ei meeldi.

6. Mis on teie lemmikbränd?

Tahaks öelda, et bränd ei ole oluline, aga Kalev on end tõestanud ja Coca-Cola on vastupandamatu ning Nike on lihtsalt ilus.

Intervjueris Margus Neudorf 7. kl

Sten Roosi muinasjutuvõistlus 2018

19. mail käisime Sten Roosi muinasjutuvõistluse auhindamisel, kus Mirlele anti eriauhind. Kaasas olid veel Anna-Liisa, Mirle vanaisa, Mirle ema ja õpetaja Ene.

Enne üritust käisime ka Tallina NUKU teatris. Seal tegime väikese kohviku peatuse. Mina ja Anna-Liisa nägime Andres

Roosilehte ja Are Uderit. Peale seda hakkasimegi kõndima Tallinna raekotta. Auhindamist juhtisid Ann Roos ja Ants Roos. Vaatasime, kuidas Mirlele kingiti väga ilus klaaskuulike, tänukiri ja kaks raamatut. Saime ka seal süüa, pakuti salatit, pirukaid, morssi, vett ja loomulikult kooki. Peale seda läksime Botaanikaaeda. Kõige ilusam oli suures kasvahoones. Seal olid erinevate riikide taimed. Kõige rohkem meeldis mulle vihmamets, kuna seal olid väga ilusad taimed, erinevad papagoide ja väga hea lõhn. Olime Botaanikaaias umbes üks tund ja edasi läksimegi Ülemiste Keskusesse. See päev oli väga tore ja lahe. *Emily Andra Angerjas 6. kl*

Vastab 9. klassi juhataja Sirje Pöder

1. Mis on Teie lemmiktoit?

Praetud juust. Ka šokolaad sobib ja igasugustes kogustes.

2. Kas eelistate McDonald'it või Hesburgerit?

Kodus ajab mind alalõpmata marru, miks meie majapidamises nii palju prügi tekib. Kui näen seda rämpsuhja, mida küsitud ettevõtetes sihipärase järjekindlusega toodetakse, siis kaob igasugune söögiisu. Nii et vabast tahtest ei valiks neist kumbagi. Lapsed vahel ikka valivad. Mõnikord ikka liitun nendega, teinekord aga mitte.

3. Mis on Teie lemmikfilm?

Lemmikud muutuvad. Lapsepõlvest on meeltesse jäänud Astrid Lingreni raamaru ainetel tehtud film „Väike Tjorven”. Nii võrratult palju headust.

4. Kes on Teie lemmikõpilane koolis?

Taniel, Margus ja veel mõned. Kokku nii umbes 107 meie kooli õpilast.

5. Kellena olete Te veel töötanud?

Kui olin laps, siis oli kombeks, et noored töötasid suvisel koolivaheajal majandites. Olen minagi kõblanud peedipõldu, vedanud heinapakke lakka, olnud abiks sööklas, teinud vajadusel koristustöid, natuke ehitanud ka. Ülikooli ajal teenisin lisaraha ühes meditsiinfirmas andmeid arvutisse sisestades. Arvuti oli tollal suur nagu tuba ja kolisesmürises hirmsal kombel. Kaks aastat ülikooli ajast juhtisin Eesti Televisioonis koolinoorte ülevabariigilist võistlusmängu „Nuputa”. Meie saated lindistati pisikeses ja imemõnususas Tartu stuudios, kuhu mahtusid korruga just täpselt 2 võistkonda ja saatejuht/saatejuhid. Poolfinaalid ja finaalid toimusid suurtes koolides. Olen hiljem kokku puutunud telesaate lindistusega ka suures stuudios. See on ikka väga erinev sellest kogemusest, mille sain oma armsas koduses stuudios paari kaameramehe ja muu toreda elukutse esindajatega koos toimetades. Mulle väga meeldis minu tollane töö.

6. Kas Teile meeldib olla õpetaja, kus õppisite ja kus olete veel töötanud.

Olen õpetaja olnud 28 aastat. Vastu tahtmist nii kaua vastu ei oleks pidanud. Õppisin matemaatika-õpetajaks Tartu Ülikoolis. Füüsikaõpetaja kutse sain samast koolist alles viis aastat tagasi. Ülikooli lõpetades otsisin endale töökohta. Soov oli oma elu sättida lapsepõlve kohukoha lähedusse. Helistasin erinevatesse Viljandimaa koolidesse. Igal pool olid õpetajad parajasti olemas. Olen ise lõpetanud Mustla Gümnaasiumi (tollal Keskkooli). Sinna kuidagi helistada ei tihanud. Lõpuks nagu viimases hädas võtsin kontakti oma direktoriga. Tema ütles, et keda me siis veel tööle võtame, kui mitte oma vilistlast. Nii sain endale esimese päristöökohta. Töötasin seal 11 aastat. Kui sündis esimene laps, kolisime perega Viljandi. Kodus olemise ajal käisin peaaegu aasta Jakobsoni koolis asendusõpetajana tööl. Ükskord küsis mu endine Mustla kooli kolleeg Andres Savi, kes vahepeal oli ametikõrgendust saanud, kas ma ei tahaks minna õpetama Kalmetu kooli. Sel hetkel vist isegi ei teadnud, kus see Kalmetu asub. Aga soov siin õpetajaks hakata tekkis just sellest jutuajamisest. Vahel ei oska põhjust välja pakkuda.

7. Teil tuleb pikk puhkus, mida suvega ette võtate?

Magan, loen, teen lühemaid ja pikemaid sõite. Kui olen Viljandis, võtan plaani teha päris mitu jalutuskäiku ümber järve.

8. Kas Kalmetu Põhikool on parim koht õpetamiseks?

Puudub kogemus õpetada Tallinnas Prantsuse Lütseumis või Mother Cabrini High School'is New Yorgis.

9. Kui palju Te palka saate?

Õpetaja palk pole kunagi nii suur, et oma töökohustuseks võtta laste peale vihastamist.

Küsimused koostasid Taaniel Poolakese ja Margus Neudorf 7. kl

Lõpetajad iseloomustavad üksteist

Liisa-Maria Aasa – sõbralik, naeratab alati, tore klassiõde, temaga saab palju nalja, vahepeal segab tundi, naerab kogu aeg, vahest veidi rumal, väga lahke, väga lahe ja ilus neiu, saab väga palju naerda koos, abivalmis ning heasüdamlik tüdruk.

Sander Bergmann – naljakas, vahel väga lahe, tormakas, ülbe, abivalmis, puudub empaatiavõime, lapsik, meeldib palju rääkida, sõnakuulmatu poiss, aga muidu naljakas ja tore, äge inimene, vahel liiga ennast täis, väga jutukas, lahe, sportlik poiss, suur ja võimas naistemees.

Alex Vassekin – tagasihoidliku käitumisega, teeb häid nalju, vahest liiga lapsik, vahest kiuslik, aga muidu tore,

rahulik, sõbralik, vahel liiga ülbe, naljakas, tore, tal on viimase peal tantsuliigutused, väike, aga suure südamega, ülimalt tore poiss, lõbus, humoorikas, alati midagi öelda, abivalmis.

Anmar Knuut – naljakas ja vahest ebaviisakas, lahe inimene, teeb palju nalja, hea huumorisoonega, lahe, tore, naljavana, laisk, sõbralik, meie tõukeratta poiss, vahva, kui tema on tunnis, siis igav ei ole, mitte väga kohusetundlik, klassi kloun, lärmab tunnis, väga jutukas.

Kristjan Kändla – spordimees, naljamees, töökas, humoorikas, aus, kooli üks kenamaid kutte, hooliv ja heasüdamlik, õrna hingega, kahe jalaga maa peal, hea huumorisoonega, sõbralik, lahke, mõistab nalja, kõige normaalsem klassi poistest, mitte väga kohusetundlik, tema tugevad küljed on luuletamine ja jalgpall.

Jan-Ragnar Rüütel – lahe, suitsumees, üpriski vaikne, väga suur ja sõbralik poiss, võiks olla ka spordipoiss, vahepeal käib närvidele, sõbralik, tore, abivalmis, väga lahe, vahest ülbe ning

veidi lapsik, lohistab jalgu liiga palju, heasüdamlik.

Hendrik Juhkamsoo – vahel viskab nalja, ülbitseb liiga tihti, lärmab tunnis, naljakas, ei oska oma suud kinni hoida, vahel väga lapsik, ülbe, egoist, puudub empaatiavõime, võib olla ka üsna hooliv, arvutite koha pealt on nutikas, on tihti liiga üleolev, võib olla tark, kui tahab, kahtlane inimene.

Marta Poolakese - tark, tüütu, meie klassi Eminem- sõnad tulevad suust kiiremini kui lennuk jõuab lennata, tore, vahest veider, töökas, viskab vahepeal nalja, klassi tuupur nr 1, ülitore, sõbralik, tegus, naerab liiga palju, tihti veidi lapsik, abivalmis, rutakas, üks klassi tublimaid ja andekamaid, talle meeldib väga lugeda, nunnu, naerab palju, sööb palju.

Liisbeth Kärmas - tore, sõbralik, rõõmsameelne, väga lahe, naljakas, ilus, alati ütleja, oma arvamusega, hea kunstiandega, klassivestluses julm tüdruk (heas mõttes), vaikne vahepeal, väike Müü ehk pisike, ülbitseb, kardab tunnis midagi öelda, väga vaidlushuviline, kuri, häbelik, harva lapsik, kena.

Merilyn Vandrecht - ilus, draamakuninganna, lahke, sõbralik, tüütus ruudus nr 2, hea stiiliga, veidi tagasihoidlikum kui teised, aga alati lõbus, tore klassiõde, abivalmis ja tore inimene, üsna töökas, naerab nagu kajakas, veidi lapsik, tark, stiilne kaunitar, väga lahke neiu, õppeainetes on väga tubli ja asjalik, kui vaja, siis aitab teisi, temaga saab koos naerda.

Tutipäeval traktorilt maharonimine

Lõpetajad iseloomustavad üksteist

Marta Siirus - naiselik neiu, aktivist, tore, rõõmsameelne, sõbralik, stiilne, moekas, ilus, enesekindel, abivalmis, vahest laisk, enda moodi stiiliga ja julgeb seda näidata, oma sõprade suhtes VÄGA kaitsev, vahva tüdruk, kellele meeldivad puuviljad, arukas, töökas, natuke tarkur.

Mari-Liis Karu - rõõmsameelne, tore, sõbralik, puudub palju, tundub natuke laisk, hea stiiliga, lahe, heatahtlik, ilmus ootamatult siia klassi, kuid sulandus hästi, armsake, väga kaunis, abivalmis, imeline inimene, väga suure empaatiavõimega, arukas.

Kristiina Sagevus - ilus, sõbralik, heasüdamlik, lahke, meeldib tantsida, alati valmis aitama, klassi hall hiireke, naeratab alati, rahulik tüdruk, on omaette, vaikne, töökas, lõbus, kena, püüdlük, rõõmsameelne ja tore neiu.

Anabel Kilp – viisakas, tubli raamatulugeja, veidi häbelik, abivalmis, hästi vaikne tüdruk, väga sõbralik ja aus, tore klassikaaslane, kellega saab palju nalja, saab normaalselt rääkida, ülitorre, väga ilus, raamatud on ta teine nimi, tunnis on temaga hea koostööd teha, huvitav, armastab raamatute lugemist.

Helen Link – väga tore ja sõbralik tüdruk, tegus ja ideederohke, tark, töökas, klassi tuupur nr. 2, kohusetundlik, vaimukas, väga aktiivne tüdruk, humoorikas, ei luba enda pihta väga midagi öelda, rõõmsameelne ja väga tubli tüdruk, lahe, naljakas, väga ilus ning asjalik neiu, pingutab alati ning nutikas.

Tutipäeval veesõjas

Mis mind seob Eestiga?

Marta Siirus

Kõiki eestlasi seob Eestiga see, et oleme üks päris suur osa selle riigi inimkonnast. Kuid kas me kõik, eestlased, soovime olla osake sellest riigist? Ehk on ka näiteks välismaalasi, kes sooviks olla oma elu algusmomendist saadik kutsutud eestlaseks? Kuid mis mind peale kõige põhilisema veel Eestiga seob?

Mind seob kindlasti veel Eestiga ajalugu. Ka need kuusteist aastat, mil olen siin Eesti pinnal juba elanud, on osake Eesti ajaloost. Veel leian seda, et iga eestlane peaks teadma oma riigi ajalugu. Nagu öeldakse, kui ei tea minevikku, elad tulevikuta. Võin end nimetada uhkelt kodumaa ajaloo huviliseks. Meie, eestlased, oleme pidanud üle elama väga raskeid aegu võõra võimu all, kuid me pole alla andja rahvas, seega siin me nüüd oleme, tugev ja vaba riik!

Muidugi seob mind Eestiga ka kõik see, mis on passis kirjas: mul on Eesti vabariigi pass, olen sündinud Eestimaal, rahvus on eestlane ja emakeel on eesti keel. Olen uhke, et saan ennast teistele arusaadavamaks teha keeles, mida väga paljud ei kõnele ning mida pole ka võõramaalasel kõige kergem õppida. Loodan, et mul on võimalus kõnelda vabalt selles keeles oma elu lõpuni.

Veel seob mind Eestiga meie kaunis ja väärtuslik looduskeskkond. Olen nõus Fred Jüssi väitega, et eestlased peaksid olema orienteerunud oma püsiväärtustele, sest neid ei ole raputanud järsud muutused Eesti elus, ühiskonnas ega ka ajaloos. Neid väärtusi leiame praktiliselt kohe, kui astume välja oma kodust, nuusutame värsket muru lõhna, lähme rappa jalutama või mere kaldale laineid nautima. Kui astun puhtale loodusele sammukese lähemale, tunnen kohe, et on tore, et sain oma emakeeles kirja panna, kas ma olen Eestiga seotud ja miks ma olen. On hea olla Eestiga seotud ja olen rõõmus, et saan olla eestlane!

Nimetäheluulet

Martsipani süües nägu naerule läheb
 Eriti meeldib kui õues on päike
 Rohkelt päikest ja lilli õnnelikuks teeb
 Ilusaid pilte joonistan
 Lemmikuks värviks on helesinine
 Ilm, mis on ilus, alati meeldib
 Naljakaid nägusid tihti teen

(Poolakese)

Maitseb mulle šokolaad
 Ainult raamatuid ma loeks
 Rohkelt loodust naudin
 Tarkust pähe tuubin
 Alati mul kõht on tühi

Merilyn

Kristalse südamega olen ma
 Rõõmu palju südames ka
 Itsitan tihti ma
 Sest püüan elu nautida
 Tubli koolis olen ma
 Ilusti käituda oskan ka
 Imelikult käitun veel ma
 Naeratan palju, kuna südames on palju
 Armastust!

Armastan ma lehmakest
 Neid kooli sõites näen
 Ma peaaegu iga päev
 Armastan ma lehmakest
 Riririririi ja nii edasi

Sander olen ma
 Armastan kooli ka
 Nime ei tea sa
 Diivan on mul ka
 Eestit armastad sa
 Rahvariideid armastan ma

Õpetajatele

Kelle? Helle,
 me kuuleme seda nime ja küsime uuesti:
 kelle?

Velli,
 kõlab, nagu täna saab head kisselli.

Kalle,
 sul seal katlamajas üks kena Malle.

Tiiu,
 reedel koolist lahkudes ütled *see you!*

Heino,
 no johhaidi, mehe hais peab ikka majas
 olema.

Maili,
 said meilt ühe vahva faili.

Henri Roht,
 sina paned paika, kus on kellegi koht.

Lea,
 jõuludeks pidid maha lööma ühe sea.

Viive,
 sa teed vist *facebookis* (laive).

Maarika,
 kas su koduaadress 13 Vaarika?

Andres Savi,
 sa ükskord jõest välja tõmbad havi.

Heljo Saar,
 seal saarel on vist üks suur vikerkaar.

Anneli,
 kas te oskate mängida kanneli?

Hestia,
 me teame, et oled hea jutuvestja.

Evija,
 su hotspostil hea leviala.

Margit,
 su auto maja ette pargit.

Keiti,
 eile läks pidu ülekäte veiti.

Gerda Neito,
 su eest me poeme peito.

Ene,
 parim töökaaslane ENEKENE.

Viigi,
 me veel puhastame koos tiigi.

Sirje,
 me ei oska muud öelda,
 kui oled meie klassijuhataja Sirje.

Kristjan Kändla 9. kl

Nimetäheluulet

Ma olen 16 aastat vana
Abivalmis ma olen
Rahast mul savi
Ilus mul näolapp
 -
Laulda ma ei oska
Ilutseda mulle meeldib
Isekas vahest olla võin
Seelikuid ma ei kanna väga

Heatahtik väike laps
Enda arvates virk ja krops
Leiba luusse lasen tihti
Ent saunas ei meeldi saada vihta
Niisugune ma siis olen

Alati mind leida võib
Nurgast, nina raamatus
Alati mul raamat näpus
Banaan ka kotis lösutab
Eestis kirjanikke palju häid
Lahe oleks saada üheks neist

Käes on aeg
Rahulik ja vaikne
Igatsus juba tekib
Sitkelt hoian pisaraid tagasi
Tehtud on viimane eksam
Ja aeg on selga panna ülikond
Ainult viimane tund on jäänud
Nüüd see ongi läbi

(Siirus)
Maad kõik mu ees on valla
Armastan end üles lüüa
Raamatuid lugeda ma enam ei jõua
Tahan olla vaba kui lind
Ainult enda järgi tuleb elada

Kahest lahti sain eile
Raamat aitas, mis kingiti meile
Igatsus on ikka kahe järgi
See tähendab viie järgi
Tean, et ka 4 on tore
Ja ka neist puudust pole
Aga siiski üks aga on
Nüüd aeg on lõpetada

Hea on olla kodus
Enesekindel olen ka
Nii ja naa on mu hinded
Diivan on kodus mu parim sõber
Rikkus tuleb äkki diivaniga?
Ilus olen ma diivanil magades
Kool saab läbi..oli ka aeg

Marta P

Laulda mulle ei meeldi
Ikka kole lauluhääl
Ilus enda arvates olen
Sõbralik ka
Banaan mulle maitseb,
Eelistan pigem õuna
Tagasihoidlik ma olen
Hoolitseda tahan teiste eest

9. klassi mälestused kooliajast

Mu lemmikõpetaja on juba 6. klassist alates olnud Maarika, kellega meil on käsitöötunnid. Temaga on lihtne rääkida kõigest, mis meie klassi vaevab. Ta võtab meid kui endaga võrdsena. Enamuse meie armsa kooli õpetajate jaoks oleme meie robotid ja ainult nemad on tunnetega inimesed.

Tulin Kalmetu Põhikooli 2014. aasta septembris. Hommikul kodus ennast sättides oli mul nii suur närv sees, et ma vahetasin sada korda riideid, muutsin mitu korda oma soengut ja kõndisin mööda korterit ringi nagu mingi hullumeelne. Koolivahetus on siiani kõige suurem muutus mu elus ja ma kartsin, et mind ei võeta Kalmetul omaks. *Anabel Kilp*

Ma mäletan, kuidas ma nii kartsin esimesse klassi tulla. Mind hirmutas see, et äkki ma ei saa oma klassikaaslastega läbi ja ma ei meeldi neile. Mind äratas vara hommikul üles ema ja ma ärkasin samal ajal oma vennaga. Vend käis samuti Kalmetu Põhikoolis siis. Riidesse pani mind ema. Hommikusööki ära süües hakkasime ennast sättima, panime õhukesed joped selga, kuna õues oli siis ilus ilm, aga natuke jahedavõitu. Õues tegin emale ja isale sellist vingerpussi, et jooksin eest ära ja ütlesin, et mina kooli ei tule. *Liisbeth Kärmas*

Minu esimene koolipäev oli väga tore. Seljas oli mul hästi pidulik roosa kleit ning peas rõõmus nägu, sest ootasin kooli juba väga varakult.

Esimene koolipäev möödus ikka nii, et 9. klass viis meid teiste ette aktusel, mis toimus õues. Saime kõik oma esimesed aabitsad, millest mul siiani üks luuletus meeles on – mingi prigadi-pragadi värk oli.

Maastikumängude traditsioon on olnud meie koolis juba väga pikka aega. Iga aasta on need korraldada 9. klassil, kes teeb erinevaid tegevusi, ka jubedaid igale klassile. Kõige hullema tegevuse saab alati 8. klass. Minule meelde jäävamad maastikumängud olid arvatavasti 1. klassis, kus juba siis kästi teha meil veidraid tegevusi. *Marta Poolakese*

Ma mäletan oma esimest õpetajate päeva. Päev algas nagu tavaliselt esimese klassi lapse päev Viiratsi koolis. Ema äratas mind, sõin midagi ja hakkasin liikuma, elasin siis koolist 300 m kaugusel, mäletan, et kui hakkasin kõndima, siis ema vaatas aknast ja lehvitas ja läksin kooli, väike hirm oli sees, kartsin, et õpetajaid polnud ja nii oligi, igal pool ainult suured õpilased. Pärisõpetajad, kes olid sel päeval õpilased, kiusasid meid. Mina võtsin seda sel ajal nii tõsiselt ja jooksin koju. Aga peale seda järgmisel aastal sain aru, et õpetajaid tuleb vastu kiusata ja niimoodi vastu kiusates läksid need päevad palju lõbusamalt ja lihtsamalt mööda. *Anmar Knuut*

Terve üheksanda klassi oleme omavahel ainult tülitsenud ja üksteist sõimanud, kuid kõik võttis lõpureisiga uue pöörde. Juba esimese poole tunniga oli pool klassi minu väiksesse kajutisse end surunud ja imede ime, keegi ei sõimanud kedagi (eriline pühendus Hendrikule) ja õhkkond oli hea.

Terve esimese õhtupooliku käisime umbsete kajutite vahel ning korra jõudsime ka tantsima, kuid muusika ei olnud just viimase peal. Peale söömist tegime veel väikse uinaku ja algaski jalgutappev päev. Paljud küsisid, kus me Stockholmis käisime, aga parem küsimus oleks: "Kus me ei käinud?" Tõesti, see jalutuskäik oli lõpmatu ning ainuke asi, mis mulle selles väismuses ja jalgade valus meelde jäi, oli see, et pagulased sõidavad metroos sinise liiniga. Õhtu saabudes otsustasime veel korralikumalt pidutseda ja ühiselt aega veeta. Ning seda me ka tegime. Ikka korralikult, kuna magama jõudsin ma alles viie ajal. *Helen Link*

9. klassi mälestused kooliajast

Käisime klassiga Pirital Messikeskuses Noore Meistri võistlusel. Suurem osakaal oli seal kutsevõistlustel, kuid seal olid ka kõikide kutsekoolide tutvustused ja tegevused. Messikeskusesse jõudes käisime Heleni, Kristjani ja Hendrikuga läbi kõik saalid, vaatasime kondiitri, koka, baarmeni ja erinevate ehitus- ning puutööde õpilaste võistlusi, proovisime, mis tunne on elada skisofreeniku elu ja saime ka VR-prillidega puuraiduri tööd proovida. Peale seda kutsusime Taxify'ist endale takso ja sõitsime Ülemiste keskusesse, läksime Chopsticks'i sööma. Tellisin Heleniga kahe peale nuudlid krevettidega ja Pekingi kana. Lisaks võtsin veel mango kokteili, mille lõpuks kamba peale ära suutsime juua. Tagasiteel bussis kuulasin muusikat ja sõin maasikaid. **Marta Siirus**

Kogu selle üheksa kooliaasta jooksul olen saanud palju näidelda, mis on mulle ka väga meeldinud. Üks, mis mul kindlasti väga hästi meeles on, on see, kui käisime kuuendas klassis Puiatus õuduste õhtul. Esinesime seal näidendiga, mille nimeks oli "Koll Kalli". Mäletan, et mul oli seljas kollane mantel ja naljakad värvilised riided. Veel joonistasime üksteisele ämblikuid põskedele ja ajasime juukseid sassi. Veel on mulle väga hästi meelde jäänud, kui tegime muusikaringis koos õpetaja Anettega muusikali „Grease“. Proove tegime väga palju ja need olid kõik väga lõbusad. Esinesime kahel korral, kõik tuli hästi välja. Eriti lahedad olid meie natuke vanaaegsed riided. **Merilyn Vandrecht**

Mina ja raamatud Anabel Kilp

Mulle on raamatud meeldinud nii kaua, kui ma mäletan. Lugesin väiksesena palju raamatuid ja loen siiani igal nädalal mõne raamatu läbi. Lugemispisiku sain oma esimese klassi õpetajalt Liinalt, sest tema luges kogu aeg raamatuid ja jutustas siis neid klassi ees. Unustan ennast tihti raamatuid lugema ja avastan siis järsku, et raamatu lõpuni on ainult paar lehekülge. Minu puhul pole ime ka see, kui ma oõ otsa raamatuid loen ja järgmine päev nagu zombi välja näen. Või kui ma terve nädalavahetuse raamatute maailmas veedan. Mu ema on mulle isegi öelnud, et ma ei loeks nii palju, sest osad teised toimetused, näiteks söömine või kooliasjade tegemine, on mul meelest ära läinud. Ma arvan, et ma veedan veel pool oma elu üksinda, nina raamatus.

Kõige rohkem pakuvad mulle huvi noorteromaanid, kus on peamiseks teemaks armastus. Vahepeal satun ka kogemata täiskasvanute raamatuid lugema. Üks selline raamat on näiteks Ketlin Priilinna raamat "Miraculum". Aga mind huvitavad just need raamatud, kus peategelased on enam-vähem minuealised.

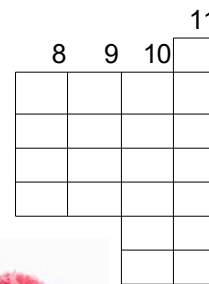
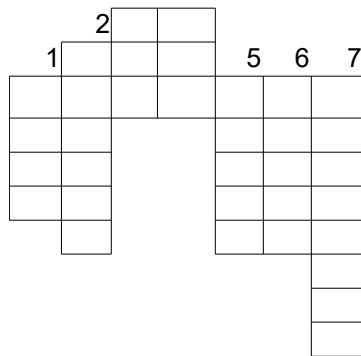
Kui ma loen raamatut, siis ma kujutan ennast sellesse olukorda ja ellu, mida peategelane elab. Ma lülitan ennast täielikult välismaailmast välja ja ei pane üldse tähele, mis seal toimub. Enamasti ei suuda ma raamatut enne käest panna, kui see läbi on. Ükskõik kuhu ma ka ei läheks, mul peab alati vähemalt üks raamat kotis olema.

Mul on mitu lemmikraamatut, mida ma olen juba mitu korda lugenud ja loen tulevikus kindlasti uuesti läbi. Näiteks Jaan Tangsoo raamat "Ritsikas", mis räägib tüdrukust, keda kutsutakse Ritsikaks, kelle ema on joodik ning tüdruk on sunnitud tänaval elama. Seda raamatut olen juba viis korda lugenud. Mu lemmikraamatuks on veel "Pärast". Raamatu autor on Anna Todd, kes sai tuntuks Wattpad'is. Raamat räägib poisi ja tüdruku vahelisest armastusest ja draamadest. Jenny Hani raamatud "Kõikidele poistele, keda ma kunagi armastanud olen" ning "P.S. Ma armastan sind ikka veel" on ka mu lemmikute listis.

Minu arvamus on, et kui raamatuid poleks, oleks elu palju igavam. Ma ei kujutaks sellist elu ettegi. Minu perest ei loe keegi nii palju raamatuid kui mina, aga ma olen väga õnnelik, et mul see lugemispisik sees on.

1. Koduloom, kes nurrub.
2. Koduloom, kellelt saab villa.
3. Koht, kus saadakse haridust.
4. Koduloom, kellelt saab piima.
5. Riik.
6. Riik.
7. MürGINE taim.
8. Koduloom, kes haugub.
9. Metsloom, kes sööb käbisid.
10. Taim.
11. Kõrgkool ehk...

Vastuseks saad ühe tuttava kooli nime
Ristsõna koostas: Merilin Mutli 7. klass

Tuleb blondiin koju ja teatab resoluutselt:

"Ema ja isa, kuulake - ma abiellun!"

"Kullake, tütreke, sa oled liiga noor ja..."

"Jätke nüüd, oktoobris saan juba 25!"

"Aga me ju leppisime kokku, et enne ei abiellu, kui seitsmenda klassi ära lõpetad..."

Juku: „Isa, aita mul kodused ülesanded ära teha!”

Isa: „Mõttele ikka kõigepealt ise ka.”

Juku: „Ma juba mõtlesin!”

Isa: „Mis sa siis välja mõtlesid?”

Juku: „Eks ikka seda, et tuleb isa appi kutsuda!”

Politseinik pahandab: „Juku, kas sul häbi ei ole! Miks sa varastasid surnuaia ees seisnud jalgratta?”

Juku: „Aga ma arvasin, et selle omanik on ammu surnud!”

Juku tuleb koolist ja küsib isalt: "Kas sa käisid samas koolis 20 aastat tagasi, kus mina praegu?"

"Jah," vastab Juku isa.

"Aaaaaa...Nüüd saan ma aru, mida direktor mõtles, kui ütles, et ta pole 20 aastat sellist totut näinud nagu mina."

Õpetaja annab Jukule pintslit ja värvi ja ütleb: "Juku, värvi aknad üle!"

Juku läheb poole tunni pärast õpetajate tuppa ja küsib: "Kas ma võõpan aknaraamid ka üle?"

.....
Kalmetu Sõna toimetajad: Ene Toomsalu, Heino Kaljuve, Marta Siirus, Marta Poolakese, Kristjan Kändla, Hendrik Juhkamsoo, Laura Lorup, Emily Andra Angerjas, Marten Karv, Merilin Mutli, Merlin Lepla, Kalvin Royster, Taaniel Poolakese, Margus Neudorf, Anabel Kilp, Mihkel Altsaar, Rasmus Oja ene@kalmetu.vil.ee
